

388D0591

25.11.88

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 319/1

RÅDETS BESLUT

av den 24 oktober 1988

om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt

(88/591/EKSG, EEG, Euratom)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 32d i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 168a i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 140a i detta,

med beaktande av protokollet om stadgan för Europeiska koloch stålgemenskapens domstol, som undertecknades i Paris den 18 april 1951,

med beaktande av protokollet om stadgan för Europeiska ekonomiska gemenskapens domstol, som undertecknades i Bryssel den 17 april 1957,

med beaktande av protokollet om stadgan för Europeiska atomenergigemenskapens domstol, som undertecknades i Bryssel den 17 april 1957,

med beaktande av protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, som undertecknades i Bryssel den 8 april 1965,

med beaktande av domstolens begäran,

med beaktande av kommissionens yttrande,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾, och

med beaktande av följande:

Artikel 32d i Parisfördraget, artikel 168a i Romfördraget och artikel 140a i Euratomfördraget bemyndigar rådet att till domstolen knyta en förstainstansrätt som skall utöva viktiga rättsfunktioner, och vars ledamöter skall vara personer vilkas oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövandet av dessa funktioner.

De ovannämnda bestämmelserna bemyndigar också rådet att ge förstainstansrätten behörighet att i första instans pröva och avgöra vissa grupper av ärenden som väckts av fysiska eller juridiska personer och i vilka rätt att överklaga till domstolen föreligger endast i rättsfrågor, och i enlighet med de villkor som fastställs i stadgan.

Rådet skall enligt de ovannämnda bestämmelserna fastställa förstainstansrättens sammansättning samt anta nödvändiga ändringar i och tillägg till domstolens stadga.

I ärenden som kräver en ingående undersökning av komplicerade faktiska omständigheter kommer inrättandet av en första instans att förbättra rättsskyddet för enskilda.

För att bibehålla kvaliteten och effektiviteten i rättskontrollen inom gemenskapsrätten är det nödvändigt att låta domstolen koncentrera sina aktiviteter på sin huvudsakliga uppgift, nämligen att säkerställa en enhetlig tolkning av gemenskapslagstiftningen.

Det är därför nödvändigt att utnyttja de befogenheter som anges i artikel 32d i Parisfördraget, artikel 168a i Romfördraget och artikel 140a i Euratomfördraget och att till förstainstansrätten överföra behörigheten att i första instans pröva och avgöra vissa grupper av ärenden som ofta kräver en granskning av komplicerade faktiska omständigheter, nämligen talan som väckts av anställda vid gemenskapens institutioner och, när det gäller Parisfördraget, talan som väckts av företag och organisationer angående avgifter, produktion, priser, karteller och koncentrationer samt, när det gäller Romfördraget, talan som väckts av fysiska och juridiska personer i konkurrensfrågor.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Till Europeiska gemenskapernas domstol skall knytas en dömande myndighet som skall benämnas Europeiska

(¹) EGT nr C 187, 18.7.1988, s. 227.

gemenskapernas förstainstansrätt. Den skall ha sitt säte vid domstolen.

Artikel 2

1. Förstainstansrätten skall bestå av 12 ledamöter.
2. Ledamöterna skall bland sig välja förstainstansrättens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.
3. Förstainstansrättens ledamöter kan kallas att tjänstgöra som generaladvokat.

För att biträda förstainstansrätten då denna fullgör sin uppgift skall generaladvokaten, fullständigt opartiskt och oavhängigt, vid offentliga domstolssessioner lägga fram motiverade yttranden i vissa ärenden som handläggs vid förstainstansrätten.

Kriterierna för att välja ut sådana ärenden, liksom förfarandet vid tillsättning av generaladvokater skall fastställas i förstainstansrättens rättegångsregler.

En ledamot som kallats att tjänstgöra som generaladvokat i ett ärende får inte delta i ärendets avgörande.

4. Förstainstansrätten skall sammanträda i avdelningar om tre eller fem domare. Avdelningarnas sammansättning och tilldelningen av ärenden skall bestämmas i rättegångsreglerna. I vissa ärenden, som bestäms i rättegångsreglerna, kan förstainstansrätten sammanträda i plenum.
5. Artikel 21 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier och artikel 6 i Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna skall tillämpas på förstainstansrättens ledamöter och på dess justitiesekreterare.

Artikel 3

1. Förstainstansrätten skall i följande fall i första instans utöva de befogenheter som tilldelats domstolen genom fördragen om upprättandet av gemenskaperna och genom de rättsakter som antagits för att genomföra fördragen:

- a) Tvister mellan gemenskaperna och deras anställda enligt artikel 179 i Romfördraget och artikel 152 i Euratomfördraget.

- b) Talan som väcks mot kommissionen enligt artikel 33 andra stycket och artikel 35 i Parisfördraget av företag eller företagssammanslutningar som avses i artikel 48 i samma fördrag och som angår individuella beslut om tillämpningen av artikel 50 och artiklarna 57–66 i det fördraget.

- c) Talan som väcks mot någon av gemenskapens institutioner av en fysisk eller juridisk person enligt artikel 173 andra stycket och artikel 175 tredje stycket i Romfördraget och som rör genomförandet av konkurrensregler som skall tillämpas på företag.

2. När samma fysiska eller juridiska person väcker dels talan som förstainstansrätten är behörig att pröva enligt punkt 1 i denna artikel och dels talan som avses i artikel 40 första och andra styckena i Parisfördraget, artikel 178 i Romfördraget eller artikel 151 i Euratomfördraget om ersättning för skada som orsakats av en gemenskapsinstitution genom den handling eller underlåtenhet att handla som är föremål för prövning genom den förstnämnda talan, skall förstainstansrätten vara behörig att pröva och avgöra talan om ersättning för skadan.

3. Mot bakgrund av erfarenheterna, bl.a. utvecklingen av rättspraxis, skall rådet, när förstainstansrätten varit verksam i två år, ompröva domstolens förslag om att ge förstainstansrätten behörighet i ärenden som väcks mot kommissionen enligt artikel 33 andra stycket och artikel 35 i Parisfördraget av företag eller företagssammanslutningar som avses i artikel 48 i det fördraget och som rör rättsakter om tillämpningen av artikel 74 i samma fördrag, liksom i ärenden som väcks mot en gemenskapsinstitution av en fysisk eller juridisk person enligt artikel 173 andra stycket och artikel 175 tredje stycket i Romfördraget och som rör handelspolitiska skyddsåtgärder enligt artikel 113 i det fördraget i fall av dumpning och subventioner.

Artikel 4

Om inte något annat föreskrivs nedan skall artiklarna 34, 36, 39, 44 och 92 i Parisfördraget, artiklarna 172, 174, 176, 184–187 och 192 i Romfördraget och artiklarna 147, 149, 156–159 och 164 i Euratomfördraget tillämpas på förstainstansrätten.

Artikel 5

Följande bestämmelser skall läggas till efter artikel 43 i protokollet om stadgan för Europeiska kol- och stålgemenskapens domstol:

”AVDELNING IV:**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT****Regler om ledamöterna av förstainstansrätten och om dennas organisation***Artikel 44*

Artiklarna 2–4, 6–9, 13.1, 17, 18.2 och 19 i denna stadga skall tillämpas på förstainstansrätten och dess ledamöter. Den ed som avses i artikel 2 skall avläggas inför domstolen, som också skall fatta de beslut som avses i artiklarna 3, 4 och 7 efter att ha hört förstainstansrätten.

Justitiesekreterare och personal*Artikel 45*

Förstainstansrätten skall utse sin justitiesekreterare och fastställa instruktion för denne. Artiklarna 9 och 14 i denna stadga skall också tillämpas på förstainstansrättens justitiesekreterare.

Domstolens ordförande och förstainstansrättens ordförande skall gemensamt bestämma under vilka villkor tjänstemän och andra anställda vid domstolen skall tjänstgöra vid förstainstansrätten så att den kan fungera. Vissa tjänstemän och andra anställda skall ansvara inför förstainstansrättens justitiesekreterare under överinseende av förstainstansrättens ordförande.

Förfarande vid förstainstansrätten*Artikel 46*

Avdelning III i denna stadga, med undantag för artiklarna 41 och 42, skall tillämpas på förfarandet vid förstainstansrätten.

Ytterligare och mer detaljerade bestämmelser som kan krävas skall fastläggas i de rättegångsregler som upprättas enligt artikel 32d.4 i fördraget.

Utan hinder av artikel 21 fjärde stycket i denna stadga kan generaladvokaten framlägga sina motiverade yttranden skriftligt.

Artikel 47

Om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till förstainstansrätten av misstag ges in till domstolens justitiesekreterare skall denne omedelbart skicka handlingen till förstainstansrättens justitiesekreterare; likaså skall förstainstansrättens justitiesekreterare, om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till domstolen av misstag ges in till honom, omedelbart skicka den till domstolens justitiesekreterare.

Om förstainstansrätten finner att den inte har behörighet att pröva och avgöra ett ärende som omfattas av domstolens behörighet skall den hänskjuta ärendet till domstolen; likaså skall domstolen, om den finner att ett ärende omfattas av förstainstansrättens behörighet, hänskjuta ärendet till förstainstansrätten. Denna kan inte därefter förklara sig obehörig.

Om domstolen och förstainstansrätten behandlar ärenden som avser samma sak eller samma tolkningsfrågor eller angår giltigheten av samma rättsakt, kan förstainstansrätten efter att ha hört parterna skjuta upp handläggningen fram till dess att domstolen har dömt i ärendet. När det gäller ansökningar om ogiltigförklaring av samma rättsakt kan förstainstansrätten även förklara sig obehörig så att domstolen får avgöra sådana ansökningar. I de fall som anges i detta stycke kan domstolen också besluta att skjuta upp sin handläggning; i så fall skall handläggningen vid förstainstansrätten fortsätta.

Artikel 48

Justitiesekreteraren skall meddela alla parter, samt alla medlemsstater och gemenskapsinstitutioner även om dessa inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten, om förstainstansrättens slutliga avgöranden liksom om avgöranden som endast delvis avgör frågan om saken eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder.

Överklagande till domstolen

Artikel 49

Förstainstansrättens slutliga avgöranden samt avgöranden av den rätten som endast delvis avgör sakfrågan eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder får överklagas till domstolen inom två månader efter delgivningen av det avgörande som överklagas.

Varje part som helt eller delvis inte har vunnit bifall till sin talan har rätt att överklaga. Andra intervenienter än medlemsstaterna och gemenskapens institutioner får emellertid endast överklaga om förstainstansrättens beslut påverkar dem direkt.

Med undantag för ärenden som rör tvister mellan gemenskapen och dess anställda får även medlemsstater och gemenskapsinstitutioner som inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten överklaga. Dessa medlemsstater och gemenskapsinstitutioner skall i sådana fall ha samma ställning som de medlemsstater och gemenskapsinstitutioner som intervenerat i första instans.

Artikel 50

En person som av förstainstansrätten fått avslag på sin interventionsansökan kan överklaga till domstolen inom två veckor efter delgivning av avslagsbeslutet.

Beslut av förstainstansrätten enligt artikel 39 andra eller tredje stycket eller artikel 92 tredje stycket i fördraget får överklagas till domstolen av parterna i ärendet inom två månader efter delgivning av beslutet.

Ett överklagande enligt första och andra styckena skall prövas och avgöras enligt förfarandet i artikel 33 i denna stadga.

Artikel 51

Ett överklagande till domstolen skall vara begränsat till rättsfrågor. Det kan endast grundas på bristande behörighet hos förstainstansrätten, på rättegångsfel som kränker den överklagandes intressen eller på att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten.

Ett överklagande får inte avse endast rättegångskostnadernas storlek och fördelning.

Förfarande vid domstolen

Artikel 52

Vid överklagande av ett beslut av förstainstansrätten skall förfarandet vid domstolen bestå av en skriftlig och en muntlig del. I enlighet med villkoren i rättegångsreglerna kan domstolen efter att ha hört generaladvokaten och parterna avgöra ärendet utan muntligt förfarande.

Hinder mot verkställighet

Artikel 53

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 39 andra och tredje styckena i fördraget skall ett överklagande inte hindra verkställighet.

Med avvikelse från artikel 44 i fördraget skall ett avgörande av förstainstansrätten varigenom ett allmängiltigt beslut förklaras ogiltigt gälla först efter utgången av den tid som anges i artikel 49 första stycket i denna stadga eller, om ett överklagande har skett inom den tiden, efter det att överklagandet har avslagits. En part kan dock enligt artikel 39 andra och tredje styckena i fördraget föra talan vid domstolen med yrkande om uppskov med verkställigheten av det beslut som har förklarats ogiltigt eller med yrkande om någon annan interimistisk åtgärd.

Domstolens beslut om överklagandet

Artikel 54

Om överklagandet är välgrundat skall domstolen upphäva förstainstansrättens avgörande. Domstolen kan själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa ärendet till förstainstansrätten för avgörande.

Om ett ärende återförvisas till förstainstansrätten är denna bunden av domstolens beslut i rättsfrågor.

Om en medlemsstat eller en gemenskapsinstitution som inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten har överklagat och överklagandet är välgrundat kan domstolen, om den anser det nödvändigt, ange vilka verkningar av förstainstansrättens upphävda avgörande som skall betraktas som bestående för parterna i ärendet."

Artikel 6

De hittillsvarande artiklarna 44 och 45 i protokollet om stadgan för Europeiska kol- och stålgemenskapens domstol skall betecknas artikel 55 respektive 56.

Artikel 7

Följande bestämmelser skall läggas till efter artikel 43 i protokollet om stadgan för Europeiska ekonomiska gemenskapens domstol:

”AVDELNING IV:

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA FÖRSTAINSTANSRÄTT*Artikel 44*

Artiklarna 2–8 och 13–16 i denna stadga skall tillämpas på förstainstansrätten och dess ledamöter. Den ed som avses i artikel 2 skall avläggas inför domstolen, som också skall fatta de beslut som avses i artiklarna 3, 4 och 6 efter att ha hört förstainstansrätten.

Artikel 45

Förstainstansrätten skall utse sin justitiesekreterare och fastställa instruktion för denne. Artiklarna 9, 10 och 13 i denna stadga skall också tillämpas på förstainstansrättens justitiesekreterare.

Domstolens ordförande och förstainstansrättens ordförande skall gemensamt bestämma under vilka villkor tjänstemän och andra anställda vid domstolen skall tjänstgöra vid förstainstansrätten så att den kan fungera. Vissa tjänstemän och andra anställda skall ansvara inför förstainstansrättens justitiesekreterare under överinseende av förstainstansrättens ordförande.

Artikel 46

Avdelning III i denna stadga, med undantag för artikel 20, skall tillämpas på förfarandet vid förstainstansrätten.

Ytterligare och mer detaljerade bestämmelser som kan krävas skall fastläggas i de rättegångsregler som upprättas enligt artikel 168a.4 i fördraget.

Utan hinder av artikel 18 fjärde stycket i denna stadga kan generaladvokaten framlägga sina motiverade yttranden skriftligt.

Artikel 47

Om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till förstainstansrätten av misstag ges in till domstolens justitiesekreterare skall denne omedelbart skicka handlingen till förstainstansrättens justitiesekreterare; likaså skall förstainstansrättens justitiesekreterare, om en ansökan eller någon annan rättegångsinlaga som är ställd till domstolen av misstag ges in till honom, omedelbart skicka den till domstolens justitiesekreterare.

Om förstainstansrätten finner att den inte har behörighet att pröva och avgöra ett ärende som omfattas av domstolens behörighet skall den hänskjuta ärendet till domstolen; likaså skall domstolen, om den finner att ett ärende omfattas av förstainstansrättens behörighet, hänskjuta ärendet till förstainstansrätten. Denna kan inte därefter förklara sig obehörig.

Om domstolen och förstainstansrätten behandlar ärenden som avser samma sak eller samma tolkningsfrågor eller angår giltigheten av samma rättsakt, kan förstainstansrätten efter att ha hört parterna skjuta upp handläggningen fram till dess att domstolen har dömt i ärendet. När det gäller ansökningar om ogiltigförklaring av samma rättsakt kan förstainstansrätten även förklara sig obehörig så att domstolen får avgöra sådana ansökningar. I de fall som anges i detta stycke kan domstolen också besluta att skjuta upp sin handläggning; i så fall skall handläggningen vid förstainstansrätten fortsätta.

Artikel 48

Justitiesekreteraren skall meddela alla parter, samt alla medlemsstater och gemenskapsinstitutioner även om dessa inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten, om förstainstansrättens slutliga avgöranden liksom om avgöranden som endast delvis avgör frågan om saken eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder.

Artikel 49

Förstainstansrättens slutliga avgöranden samt avgöranden av den rätten som endast delvis avgör sakfrågan eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder får överklagas till domstolen inom två månader efter delgivningen av det avgörande som överklagas.

Varje part som helt eller delvis inte har vunnit bifall till sin talan har rätt att överklaga. Andra intervenienter än medlemsstaterna och gemenskapens institutioner får emellertid endast överklaga om förstainstansrättens beslut påverkar dem direkt.

Med undantag för ärenden som rör tvister mellan gemenskapen och dess anställda får även medlemsstater och gemenskapsinstitutioner som inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten överklaga. Dessa medlemsstater och gemenskapsinstitutioner skall i sådana fall ha samma ställning som de medlemsstater och gemenskapsinstitutioner som intervenerat i första instans.

Artikel 50

En person som av förstainstansrätten fått avslag på sin interventionsansökan kan överklaga till domstolen inom två veckor efter delgivning av avslagsbeslutet.

Beslut av förstainstansrätten enligt artikel 185, 186 eller 192 fjärde stycket i fördraget får överklagas till domstolen av parterna i ärendet inom två månader efter delgivning av beslutet.

Ett överklagande enligt första och andra styckena skall prövas och avgöras enligt förfarandet i artikel 36 i denna stadga.

Artikel 51

Ett överklagande till domstolen skall vara begränsat till rättsfrågor. Det kan endast grundas på bristande behörighet hos förstainstansrätten, på rättegångsfel som kränker den överklagandes intressen eller på att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten.

Ett överklagande får inte avse endast rättegångskostnadernas storlek och fördelning.

Artikel 52

Vid överklagande av ett beslut av förstainstansrätten skall förfarandet vid domstolen bestå av en skriftlig och en muntlig del. I enlighet med villkoren i rättegångsreglerna kan domstolen efter att ha hört generaladvokaten och parterna avgöra ärendet utan muntligt förfarande.

Artikel 53

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 185 och 186 i fördraget skall ett överklagande inte hindra verkställighet.

Med avvikelse från artikel 187 i fördraget skall ett avgörande av förstainstansrätten varigenom ett allmängiltigt beslut förklaras ogiltigt gälla först efter utgången av den tid som anges i artikel 49 första stycket i denna stadga eller, om ett överklagande har skett inom den tiden, efter det att överklagandet har avslagits. En part kan dock enligt artiklarna 185 och 186 i fördraget föra talan vid domstolen med yrkande om uppskov med verkställigheten av det beslut som har förklarats ogiltigt eller med yrkande om någon annan interimistisk åtgärd.

Artikel 54

Om överklagandet är välgrundat skall domstolen upphäva förstainstansrättens avgörande. Domstolen kan själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa ärendet till förstainstansrätten för avgörande.

Om ett ärende återförvisas till förstainstansrätten är denna bunden av domstolens beslut i rättsfrågor.

Om en medlemsstat eller en gemenskapsinstitution som inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten har överklagat och överklagandet är välgrundat kan domstolen, om den anser det nödvändigt, ange vilka verkningar av förstainstansrättens upphävda avgörande som skall betraktas som bestående för parterna i ärendet."

Artikel 8

De hittillsvarande artiklarna 44, 45 och 46 i protokollet om stadgan för Europeiska ekonomiska gemenskapens domstol skall betecknas artikel 55, 56 respektive 57.

Artikel 9

Följande bestämmelser skall läggas till efter artikel 44 i protokollet om stadgan för Europeiska atomenergigemenskapens domstol:

"AVDELNING IV:**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT***Artikel 45*

Artiklarna 2–8 och 13–16 i denna stadga skall tillämpas på förstainstansrätten och dess ledamöter. Den ed som avses i artikel 2 skall avläggas inför domstolen, som också skall fatta de beslut som avses i artiklarna 3, 4 och 6 efter att ha hört förstainstansrätten.

Artikel 46

Förstainstansrätten skall utse sin justitiesekreterare och fastställa instruktion för denne. Artiklarna 9, 10 och 13 i denna stadga skall också tillämpas på förstainstansrättens justitiesekreterare.

Domstolens ordförande och förstainstansrättens ordförande skall gemensamt bestämma under vilka villkor tjänstemän och andra anställda vid domstolen skall tjänstgöra vid förstainstansrätten så att den kan fungera. Vissa tjänstemän och andra anställda skall ansvara inför förstainstansrättens justitiesekreterare under överinseende av förstainstansrättens ordförande.

Artikel 47

Avdelning III i denna stadga, med undantag för artiklarna 20 och 21, skall tillämpas på förfarandet vid förstainstansrätten.

Ytterligare och mer detaljerade bestämmelser som kan krävas skall fastläggas i de rättegångsregler som upprättas enligt artikel 140a.4 i fördraget.

Utan hinder av artikel 18 fjärde stycket i denna stadga kan generaladvokaten framlägga sina motiverade yttranden skriftligt.

Artikel 48

Om en ansökan eller någon annan rättegångsinlägga som är ställd till förstainstansrätten av misstag ges in till domstolens justitiesekreterare skall denne omedelbart skicka handlingen till förstainstansrättens justitiesekreterare; likaså skall förstainstansrättens justitiesekreterare, om en ansökan eller någon annan rättegångsinlägga som är ställd till domstolen av misstag ges in till honom, omedelbart skicka den till domstolens justitiesekreterare.

Om förstainstansrätten finner att den inte har behörighet att pröva och avgöra ett ärende som omfattas av domstolens behörighet skall den hänskjuta ärendet till domstolen; likaså skall domstolen, om den finner att ett ärende omfattas av förstainstansrättens behörighet, hänskjuta ärendet till förstainstansrätten. Denna kan inte därefter förklara sig obehörig.

Om domstolen och förstainstansrätten behandlar ärenden som avser samma sak eller samma tolkningsfrågor eller angår giltigheten av samma rättsakt, kan förstainstansrätten efter att ha hört parterna skjuta upp handläggningen fram till dess att domstolen har dömt i ärendet. När det gäller ansökningar om ogiltigförklaring av samma rättsakt kan förstainstansrätten även förklara sig obehörig så att domstolen får avgöra sådana ansökningar. I de fall som anges i detta stycke kan domstolen också besluta att skjuta upp sin handläggning; i så fall skall handläggningen vid förstainstansrätten fortsätta.

Artikel 49

Justitiesekreteraren skall meddela alla parter, samt alla medlemsstater och gemenskapsinstitutioner även om dessa inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten, om förstainstansrättens slutliga avgöranden liksom om avgöranden som endast delvis avgör sakfrågan eller som avgör en rättegångsfråga om bristande behörighet eller något annat processhinder.

Artikel 50

Förstainstansrättens slutliga avgöranden samt avgöranden av den rätten som endast delvis avgör sakfrågan eller som avgör en rättegångsfråga om

bristande behörighet eller något annat processhinder får överklagas till domstolen inom två månader efter delgivningen av det avgörande som överklagas.

Varje part som helt eller delvis inte har vunnit bifall till sin talan har rätt att överklaga. Andra intervenienter än medlemsstaterna och gemenskapens institutioner får emellertid endast överklaga om förstainstansrättens beslut påverkar dem direkt.

Med undantag för ärenden som rör tvister mellan gemenskapen och dess anställda får även medlemsstater och gemenskapsinstitutioner som inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten överklaga. Dessa medlemsstater och gemenskapsinstitutioner skall i sådana fall ha samma ställning som de medlemsstater och gemenskapsinstitutioner som intervenerat i första instans.

Artikel 51

En person som av förstainstansrätten fått avslag på sin interventionsansökan kan överklaga till domstolen inom två veckor efter delgivning av avslagsbeslutet.

Beslut av förstainstansrätten enligt artikel 157, 158 eller 164 tredje stycket i fördraget får överklagas till domstolen av parterna i ärendet inom två månader efter delgivning av beslutet.

Ett överklagande enligt första och andra styckena skall prövas och avgöras enligt förfarandet i artikel 37 i denna stadga.

Artikel 52

Ett överklagande till domstolen skall vara begränsat till rättsfrågor. Det kan endast grundas på bristande behörighet hos förstainstansrätten, på rättegångsfel som kränker den överklagandes intressen eller på att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten.

Ett överklagande får inte avse endast rättegångskostnadernas storlek och fördelning.

Artikel 53

Vid överklagande av ett beslut av förstainstansrätten skall förfarandet vid domstolen bestå av en skriftlig

och en muntlig del. I enlighet med villkoren i rättegångsreglerna kan domstolen efter att ha hört generaladvokaten och parterna avgöra ärendet utan muntligt förfarande.

Artikel 54

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 157 och 158 i fördraget skall ett överklagande inte hindra verkställighet.

Med avvikelse från artikel 159 i fördraget skall ett avgörande av förstainstansrätten varigenom ett allmängiltigt beslut förklaras ogiltigt gälla först efter utgången av den tid som anges i artikel 50 första stycket i denna stadga eller, om ett överklagande har skett inom den tiden, efter det att överklagandet har avslagits. En part kan dock enligt artiklarna 157 och 158 i fördraget föra talan vid domstolen med yrkande om uppskov med verkställigheten av det beslut som har förklarats ogiltigt eller med yrkande om någon annan interimistisk åtgärd.

Artikel 55

Om överklagandet är välgrundat skall domstolen upphäva förstainstansrättens avgörande. Domstolen kan själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa ärendet till förstainstansrätten för avgörande.

Om ett ärende återförvisas till förstainstansrätten är denna bunden av domstolens beslut i rättsfrågor.

Om en medlemsstat eller en gemenskapsinstitution som inte intervenerat i tvisten inför förstainstansrätten har överklagat och överklagandet är välgrundat kan domstolen, om den anser det nödvändigt, ange vilka verkningar av förstainstansrättens upphävda avgörande som skall betraktas som bestående för parterna i ärendet."

Artikel 10

De hittillsvarande artiklarna 45, 46 och 47 i protokollet om stadgan för Europeiska atomenergigemenskapens domstol skall betecknas artikel 56, 57 respektive 58.

Artikel 11

Förstainstansrättens första ordförande skall utses för tre år på samma sätt som övriga ledamöter. Medlemsstaternas regeringar kan emellertid i samförstånd besluta

om att det förfarande som fastställs i artikel 2.2 skall tillämpas.

Förstainstansrätten skall anta sina rättegångsregler omedelbart efter dess upprättande.

Tills dess att förstainstansrättens rättegångsregler träder i kraft skall domstolens rättegångsregler gälla i tillämpliga delar.

Artikel 12

Omedelbart efter det att alla ledamöter av förstainstansrätten svurit eden skall rådets ordförande genom lottningsutse vilka av förstainstansrättens ledamöter som skall avgå efter de första tre åren enligt artikel 32d.3 i Parisfördraget, artikel 168a.3 i Romfördraget och artikel 140a.3 i Euratomfördraget.

Urfärdat i Luxemburg den 24 oktober 1988.

Artikel 13

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas tidning*, med undantag för artikel 3 som träder i kraft samma dag som offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas tidning* av ett besked från domstolens ordförande om att förstainstansrätten har upprättats i behörig ordning.

Artikel 14

Ärenden som avses i artikel 3 och som den dag då den artikeln träder i kraft är föremål för rättegång vid domstolen skall hänskjutas till förstainstansrätten, om den preliminära rapport som avses i artikel 44.1 i domstolens rättegångsregler ännu inte framlagts.

På rådets vägnar

Th. PANGALOS

Ordförande
